

*Overeenkomst, op 31 januari 1956 te Parijs gesloten
tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk
Denemarken, inzake terugbetaling en aflossing
van schulden*

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE

No. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen 6 september 1956.

De wens, dat deze overeenkomst aan een uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen (ten einde hen in de gelegenheid te stellen hun goedkeuring daaraan te onthouden, zodat de overeenkomst, zo spoedig zulks met haar bepalingen verenigbaar is, moet worden beëindigd), kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 6 oktober 1956.

's-Gravenhage, 3 september 1956.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 62, lid 3, van de Grondwet hebben wij de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de Franse tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands, van de op 31 januari 1956 te Parijs tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Denemarken gesloten Overeenkomst inzake terugbetaling en aflossing van schulden (*Trb.* 1956, 67) ¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota bij genoemde Overeenkomst.

De bepalingen dezer Overeenkomst, die wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft slechts geldt voor Nederland, zijn op de dag van ondertekening in werking getreden. Evenals een viertal eerder gesloten Overeenkomsten (verwezen moge worden naar het overzicht op blz. 2, laatste alinea, van *Trb.* 1956, 59), laatstelijk die met de Republiek IJsland (*Trb.* 1955, 30) terzake waarvan wij U Hoogedelgestreng bij schrijven van 14 maart 1955 (Bijlagen *Handelingen* 1954/55, 3908, no. 1) een toelichtende nota mochten doen toekomen, vormt de onderhavige Overeenkomst materieel een uitloei van het Verdrag inzake oprichting ener Europese Betalings Unie, aangezien de getroffen aflossingsregeling een gedeeltelijke verwezenlijking betekent van de volgens dat Verdrag te treffen regelingen nopens schuld, uitstaande bij beëindiging van de Unie. Een voorbehoud van beëindiging van de Overeenkomst bij onthouding van de goedkeuring door de Staten-Generaal kon niet worden gemaakt. Een en ander staat in verband met het feit, dat de betalingen, waarin deze Overeenkomst voorziet, voor een deel moesten geschieden spoedig na ondertekening van de Overeenkomst. Deze betalingen zouden onzeker zijn geworden, indien de Overeenkomst niet onvoorwaardelijk zou zijn gesloten.

*De Minister
zonder Portefeuille,
J. LUNS.*

*De Minister
van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. LUNS.*

Toelichtende nota

In het kader van de verlenging van de Europese Betalings Unie na 30 juni 1954 werden in de loop van 1954 tussen een aantal debiteur- en crediteurlanden van de Unie bilaterale overeenkomsten getroffen ter regeling van een deel van de uitstaande E.B.U.-schulden en -vorderingen. Nederland trof in juli 1954 schuldregelingen met het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Noorwegen en in december 1954 met IJsland.

Met Denemarken, waarmede Nederland destijds niet tot overeenstemming kon geraken, is thans eveneens een consolidatieregeling getroffen en wel tot een bedrag van 17 miljoen reken-eenheden ²⁾. Van dit bedrag is 12½ %, 2,125 mln reken-eenheden, per de verrekeningsdatum van de E.B.U.-operaties over januari 1956 door Denemarken contant in goud aan Nederland betaald. Voor het resterende bedrag ad 14,875 mln

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

²⁾ De pariteit van de rekeneenheid is gelijk aan die van de U.S.A.-dollar.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

rekeneenheden is een aflossingsregeling getroffen, welke op het volgende neerkomt:

zeven mln rekeneenheden worden afgelost gedurende 7 jaar, te rekenen vanaf 1 juli 1954; aflossing van het restant ad 7,875 mln rekeneenheden vindt plaats gedurende 6 jaar, te rekenen vanaf 1 juli 1955. Zolang de E.B.U. bestaat, geschieden deze aflossingen in gelijke maandelijks termijnen; na de ontbinding van de Unie vindt aflossing in gelijke halfjaarlijkse termijnen plaats.

Deze regeling bracht mede, dat naast de reeds genoemde 12½ % van het geconsolideerde bedrag een aanzienlijk bedrag ter zake van reeds vervallen aflossingstermijnen per de verrekeningsdatum van de E.B.U.-operaties over januari 1956 aan Nederland werd betaald. Op deze wijze werd een volledige compensatie verkregen voor het nadeel, dat voor Nederland voortvloeide uit de omstandigheid, dat in navolging van de onlangs door Denemarken met Duitsland en België gesloten overeenkomsten slechts 12½ % van het geconsolideerde bedrag contant in goud werd betaald, en niet, zoals in 1954 gebruikelijk was, 25 %.

Voor het overige komt de overeenkomst vrijwel geheel overeen met de destijds met Noorwegen en Frankrijk gesloten regelingen. Korthedshalve moge daarom worden verwezen naar de toelichtende nota ter zake van de overeenkomsten met deze landen (Bijlage *Handelingen Tweede Kamer 1954—1955*, 3796, no. 1).

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,
J. ZIJLSTRA.